

jennifer
crusie

vyro
medžioklė

Knygute.lt

Jennifer Crusie

(Dženifer Kruzi)

VYRO MEDŽIOKLĚ

Romanas

Versta iš: Jennifer Crusie, Manhunting,
Harlequin Books, 2007
© Jennifer Crusie, 1993

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B. V. / s. à. r. l.“

Iš anglų kalbos vertė Sandra Likaitė
Redagavo Indrė Viliūnaitė

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Sandra Likaitė, vertimas iš anglų kalbos, 2009
© Živilė Adomaitytė, knygos dizainas, 2009
© Bruce Shippee, iStockphoto.com, viršelio
nuotrauka
© „Svajonių knygos“, 2009
© Knygute.lt, Elektroninė versija, 2011

Mielieji skaitytojai,

prieš penkiolika metų nusprendžiau parašyti jausmų romaną. Man tebuvo vos dvylika! Na, gerai - meluoju. 41-eri, tačiau buvau jauna širdimi. Dėjausi puikiai nutuokianti, kokia toji istorija turėtų būti. Įsivaizdavau žavią didmiesčio merginą, kuri sutinka charizmatišką gražuolį. Jie ilgai spyriojasi, kol galiausiai nebepajėgia priešintis aistroms. Vėliau neišvengia triukšmingų skyrybų, tada vėl susitaiko ir gyvena ilgai ir laimingai... Mano supratimas apie jausmų romanus buvo kiek paviršutiniškas. Tačiau ne tai mane sulaukė. Rašiau apie didmiesčio gražuolę ir mielą vyrą, kol vieną dieną toptelėjo mintis, kad niekada gyvenime neteko gerti su jais kapučino! Neteko sutikti tokių žmonių.

Hmm. Susimąsčiau.

Taigi ėmiausi rašyti naują romaną. Tikroviškesnį. Naujoji istorija - apie moterį (ji graži - ketinu ir toliau laikytis susikurtų klišių), kuriai pabodo laukti pono Tobulybės. Ji nusprendžia pati jį susirasti. Tam pagelbės planas - išsamus ir tiksliai nusakantis būsimojo jaunikio

pranašumus.

Planas kišenėje, ir mergina išsiruošia į medžioklę. Kurortinis miestelis, kur taikinyje tūno dešimtys sultingų kashnelių, - tinkamai pasirinkta vieta. O štai čia ir užgriūva nesėkmių lavina (kaip ir gyvenime - pačioje netinkamiausioje vietoje, pačiu netinkamiausiu laiku). Pasirodo, net ir puikiausias planas gali turėti spragų.

Šią istoriją jūs ir laikote rankose.

„Vyro medžioklė“ - pirmoji mano knyga. Pirmasis blynas, bet keista - neprisvilęs. Aš ją dievinu! Nors kai kurios scenos klaikios, ypač tos ant ežero kranto, ir pasimatymai... prieš penkiolika metų taip negalvojau.

Šis romanas man visada bus truputį magiškas. Kai baigusi rašyti išspausdinau rankraštį, pažvelgiau į lapų šūsnį ir pagalvojau: „Po velnių, man pavyko!“ Ir... pravirkau. Tikra knyga. Pirmoji. Iki tol nė nemaniau, kad galiu parašyti knygą. Rašytojus laikiau kitokiais - ypatingesniais, sumanesniais, geresniais už save. Dabar tapau viena iš jų. Ir visada būsiu. Ar minėjau, kad dievinu šią knygą?

Tikiuosi, ir Jums ji patiks. O jei ne - ei, man atleistina! Juk parašiau ją, kai buvau vos dvy-

likos.

Su geriausiais linkėjimais

Jennifer Crusie

(Dženifer Kruzi)

1

- Ruošiesi šokti? Tavim dėta, to nedaryčiau. Kraujo iš šilko graužte neišgrauži.

- Tik žiūriu, koks oras, - kantriai atsakė Keitė Svenson, neatplėšdama akių nuo lango. Žinojo, kad jei pakankamai ilgai nekreips į Džesę dėmesio, ši vėl įsikniaubs į laikraštį.

Prieš kelias minutes Keitė atitraukė storas užuolaidas ir įleido ankstyvos rugpjūčio saulės spindulių. Net sėdėdama šalia geriausios draugės, kuri šiuo metu siurbčiojo kavą ir šiu-reno laikraštį, jautėsi vieniša. Apnikusios nevilties nepajėgė išsklaidyti net Džesės pragmatizmas. „Tau tai vis vien nepadės“, - subarė ji save ir atsitraukusi nuo lango prisėdo prie linine staltiese užtiesto valgomojo stalo. Keitė pamėgino susitelkti į rytinę kavą ir „Sekmadienio“ laikraščio verslo skiltį, tačiau mintys vis sukosi apie apgailėtiną savo gyvenimą.

„Na, jis ne visai apgailėtinas, - svarstė ji. - Tiesą sakant, nėra ko liūdėti: užimu aukštą postą garsioje rinkodaros konsultacijų įmonėje. Be abejo, būtų geriau, jei jai vadovautų ne mano tėtis. Vis dėlto nors kartais būna nuobodoka, galiu džiaugtis puikia karjera - na, gerai,

pusėtina karjera... "

Keitė nustūmė mintis apie darbą tolyn ir ėmė vardyti gyvenimo plusus. Ji gyvena gerai. Yra sveika, pasiturinti, turi puikių draugų, o su pačia geriausia drauge štai pusryčiauja nuostabiame bute, apstatytame prancūziškais Provanso stiliaus baldais, kurių tikrai nebūtų įsigijusi, jei neturėtų šio prakeikto darbo...

Ne. Keitė užgniaužė neigiamas mintis ir dirstelėjo pro laikraščio viršų į priešais sėdinčią brunetę, kuri, regis, pamiršusi viską pasaulyje, gurkšnojo kavą ir sklaidė laikraštį.

Džesė Rodžers kilstelėjo galvą, tamsios jos garbanos šoktelėjo ore.

- Kas?

- Nieko, - atsakė Keitė, - tiesiog skaičiuoju gyvenimo plusus. Tu esi beveik sąrašo viršuje.

- Aš ir esu sąrašo viršus, o tai daug pasako apie tavo gyvenimo kokybę, - pareiškė Džesė ir pakėlė laikraštį.

„Nesikuklina, - pamanė Keitė. - Priešais sėdinti Džesė atrodo lyg dvylikametė Odrė Hepbern¹, o aš - lyg penkiasdešimties sulaukusi

---

1 Audrey Hepburn (1929-1993) - žymi aktorė, gimusi Belgijoje, augusi Olandijoje (čia ir toliau - vertė-

Greisė Keli². Mums abiem po trisdešimt penkerius. Argi jai nerūpi, kad gyvenimas eina pro šalį, dirbant nemėgstamą darbą?"

Aišku, Džesei tai nerūpi - ji nešvaisto gyvenimo. Tiesiog gyvena. Ne kankinasi atgrasia-me darbe, o yra visa širdimi atsidavusi mėgstamai veiklai. Jei tik tortų puošimą galima vadinti rimtu darbu - anot Džesės, dėl to nekyla jokių abejonių. Keitė niekada nesupras, kaip draugė sugeba išgyventi iš šio verslo. Ji tiesiog plaukia pasroviui ir nekuria jokių planų. Galbūt jei Keitė nebūtų taip skrupulingai suplanavusi karjeros, jei dirbtų ką kita...

„Liaukis“, - sudraudė save. Velniai rautų, ji yra gera rinkodaros konsultantė ir jau užsidirbo krūvą pinigų. Bėda - ne darbas, o asmeni-niame gyvenime žiojinti tuštuma. Ir aklam aišku, kad Džesė už ją laimingesnė - juk ne ji per pastaruosius trejus metus įsivėlė į trejas siau-bingas sužadėtuves. Draugė nekvaršino galvos dėl to, kad trisdešimt penkerių yra dar netekėjusi. „Tik aš dėl to išgyvenu“, - pamanė Keitė. Ji jautėsi kalta ir nelaiminga. Suprato, kad ne-

---

jos pastabos).

2 Grace Kelley (1929-1982) - žymi amerikiečių aktorė, 1956 m. ištekėjusi už Monako princo.

verta dėl to sukti galvos, bet negalėjo liautis nerimauti.

Apgailėtina. Keitė atsiduso ir pažvelgė į laikraštį.

Džesė nutėškė savąjį ant staltiesės ir garsiai pareiškė:

- Tai tavo tėvas dėl visko kaltas. Sutrikusi Keitė dirstelėjo pro laikraščio viršų:

- Ką? Dėl ekonomikos nuosmukio? Dėl naujausio statybų projekto? Dėl to, kad nykštukas prasilenkia su namuku? Dėl ko?

- Neapsimesk kvailute. - Džesė sukryžiuo rankas ant krūtinės ir įrėmė rūstų žvilgsnį į draugę. - Dėl to, kad esi nelaiminga.

- Netiesa. - Keitė išspaudė šypseną. - Perskaitei tai laikraštyje? Ką skaitai? Patariau nenagrinėti pažinčių skelbimų - imi gailėtis vienišių, o paskui išsilieji ant manęs. Man viskas gerai. Atsiversk sporto puslapį. - Keitė laikraščiu it skydu atsitvėrė nuo draugės.

Kaip ir reikėjo tikėtis, Džesė nepasidavė:

- Tu vis dūsauji, o kai dūsauji, negaliu susikaupti ir ramiai perskaityti kelionių ir laisvalaikio skilties.

- Aš nedūsauju, - įbedusi akis į laikraštį prieštaravo Keitė. - Man sloga.

- Kurgi ne, - Džesė prisimerkė, - tikiuosi, dūsauji ne dėl to niekšo Dereko?

- Ne, - burbtelėjo Keitė ir staigiai įbedė akis į laikraštį. - Dėl niekšų nedūsauju. Skaityk apie savo keliones ir laisvalaikį.

Džesė atitraukė laikraštį Keitei nuo veido ir pažvelgė draugei į akis.

- Nori ištekėti.

- Žinoma, noriu, - nesiginčijo Keitė, - kada nors. Patrauk ranką nuo laikraščio, sulamdysi „Dow-Jones“³.

- Tu nori ištekėti dabar. - Džesė žvelgė į draugę su pasibjaurėjimu. - Matyt, sutiksėjo tavo biologinis laikrodis ar panašiai.

- Tavo nagų lakas nusilaupęs, - atrėžė Keitė, - ir jis šlykščios spalvos, bet aš apie tai nekalbu, nes tai ne mano reikalas.

- Per pastaruosius trejus metus tu triskart susižadėjai, - priminė Džesė, - bet nė vienam pretendentui nepavyko tavęs nusivesti prie altoriaus. Trims vyrams pasakei „taip“, o vėliau juos metei. Kam reikia susižadėti su vaikinais, už kurių neprisiverti ištekėti?

Keitė giliai įkvėpė.

---

3 Niujorko biržos indeksas.

- Derekas užsispyrė pasirašyti ikivedybinę sutartį. Polas pareiškė, kad jį trikdo sėkminga mano karjera ir, jeigu aš jį myliu, turėčiau liautis taip daug dirbti. Terensas norėjo, kad mesčiau darbą, nes kitaip nepajėgsiu susidoroti su žmonos pareigomis. Ar turėjau už kurio nors tekėti?

- Jei atvirai, nemanau, kad tau su jais derėjo net draugauti, - atšovė Džesė. - Kadangi tave išaugino tėvas, tavo supratimas apie gyvenimą, santuoką ir vyrus yra iškreiptas. Be to, matau, kad esi nelaiminga, o tai liūdina ir mane. Aš nemėgstu liūdėti, todėl imsime tvarkyti tavo gyvenimą.

Keitė nuleido laikraštį ant stalo.

- Na jau ne.

- Tikrai taip, - neatlyžo Džesė. - Pagerinsime tavo gyvenimą. Kad taptum panašesnė į mane.

Keitė prajuko.

- Nenoriu būti tokia kaip tu.

- Klausyk, - nesutriko Džesė, - galėtum apie tai tik pasvajoti.

- Tu užsidirbi pragyvenimui puošdama tortus, - atsikirto Keitė. - Labai gražius tortus, bet vis tiek...

- Aš menininkė, - pareiškė draugė.

- Tu kvaištelėjusi, - paprieštaravo Keitė, - bet aš tave myliu, todėl nekreipiu į tai dėmesio.

- Gal aš ir kvaištelėjusi, bet mėgstu savo darbą, o tu - ne, - neliko skolinga Džesė. - Pameni, kai dirbai smulkiojo verslo administravimo skyriuje? Pasakodavai man apie smulkius verslelius, kuriuos padėdavai įkurti - pameni, kaip tau patikdavo?

- Mokėjo tik grašius ir nesiūlė jokių karjeros galimybių. - Keitė buvo bekelianti laikraštį, bet Džesė priplojo jį prie stalo.

- Pameni ponios Borden vaikų darželį? - nepasidavė Džesė. - Jis vis dar puikiai laikosi, norinčiųjų ten pakliūti - eilės.

- Žinoma, pamenu, - nusišypsojo Keitė, - ponია Borden buvo labai miela moteris.

- Tebėra, - pataisė Džesė. - Ji nemirė dėl to, kad metei patinkantį darbą.

- Aš nemečiau...

- O tas senukas, kokia jo pavardė, Ričardsas? Tas, kuris turėjo batų taisyklą.

- Ričteris, - patikslino Keitė. - Ponas Ričteris. Kaip jis laikosi?

Džesė gūžtelėjo pečiais.

- Iš kur man žinoti? Tarsi privalėčiau sekti vi-

sus versliukus, kuriems padėjai užgimti.

- Labai subtilu, Džese, - burbtelėjo Keitė. - Be to, aš nemečiau patinkančio darbo - ir dabar darau tą patį. - Nutvilkyta skeptiško draugės žvilgsnio ji patikino: - Tikrai. Tik dabar gelbėju daug didesnes bendroves už gerokai didesnę atlygį. Ir toliau padedu žmonėms.

- Padedi daugybei kostiumuotų dėdulių, - atšovė Džesė.

Keitė sukaupė kantrybės likučius:

- Gal tiesiog nutarkime, kad nesižavime viena kitos darbais, ir baikime?

- Anksčiau mano darbas tau patiko, - priminė Džesė. - Padėjai jį išsaugoti.

- O kas beliko? - atsiliepė Keitė. - Pamenu, kaip stovėjai susivėlusi, išsidraikiusi mano kabinete ir svaičiojai, kaip kepsi gražiausius tortus visame civilizuotame pasaulyje. - Ji nusišypsojo draugei ir papurtė galvą. - Iki tol nebuvau sutikusi nė vieno žmogaus, panašaus į tave.

Džesė išsišiepė.

- Aš irgi. Dar nebuvau mačiusi tokios nepriekaištingai tobulos poniutės. Atrodei it nulakuota....